

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תשדמ

ערב שבת קודש פ' תצא - י"ג אלול ה'תשס"ח

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה' "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ו שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ח שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכיו"ר

לעילוי נשמת

ר' ישראל דוד ב"ר לייב ע"ה ציקמאן
נפטר ביום י"ד אלול ה'תשמ"ה

וזוגתו מרת רחל בת ר' פינחס ע"ה ציקמאן
נפטרה ביום כ"א טבת ה'תנש"א

ר' יצחק אהרן ב"ר וואלף ע"ה ספיוואק
נפטר ביום כ"ו ניסן ה'תשמ"ט

וזוגתו מרת חנה בת ר' דוד הכהן ע"ה ספיוואק
נפטרה ביום ח"י מ"ח ה'תשס"ד

ר' שמואל מאיר ב"ר ישראל דוד ע"ה ציקמאן
נפטר ביום י"א תשרי ה'תשס"ב

וזוגתו מרת דינה רייזעל בת ר' יצחק אהרן ע"ה ציקמאן
נפטרה ביום כ"ה שבט ה'תשמ"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י נכדם ובנם

הרה"ת ר' אהרן וואלף וזוגתו מרת פולינה
ומשפחתם שיחיו ציקמאן

נדפס ע"י הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי זוג' מרת נחמה פייגא
וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ת דוד הלוי ובנם נתן הלוי ש' לאבקובסקי,
מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחווה מוסיא שיחיו שגלוב

עדיף ממשלה של אוה"ע!

בקשר עם המצב באה"ק, הננו מפרסמים צילום שנחשף בעבר בקונטרס זה מתיקונים שמסר כ"ק אד"ש מה"מ למזכיר הריל"ג להכניס בדפי התוכן מדבריו למר משה קצב ביום יו"ד שבט ה'תשנ"ב (נדפסו בשיחו"ק תשנ"ב ח"ב ע' 831)

לא יתכן שיהודי חמאמין בחי ובתורתו יהיו חיוו שותף לעניינים כאלו ולתת חתימה לענין כזה. ולפייו עדיף שהממשלה ~~תהיה~~ ולא תהי' ממשלה יהודית שהרי לא מדברים אודות תוכניות אלו אלא אך ורק בגלל לחץ אוה"ע (כפי שהם בעצמם אומרים), אז באם כך הוא המצב חר' לפייו עדיף שיקמו ממשלה של אוה"ע בארץ-ישראל והם יחליטו לכתחילה מה לעשות עם ארץ-ישראל, ולכה"פ אז לא יהיו יהודים שיחתמו על עניינים כאלו!

אתה בטח מכיר את מר מנחם בנין שבהתהלה לא הסכים לעניני קמפ דייוויד והיי בתוקף נגד זה, אבל בסוף התחיל לעשות ויתורים, ~~ועד היום מתחרט ע"ז שויתר על חלק מארץ-ישראל.~~

במילא אם אנשים שלא מאמינים בהקביה היו עושים את זה היי אפשר להבין, אבל אנשים שמאמינים בהקביה שמהם יבוא חתימה אודות מסירת חלקים מארץ-ישראל חרי זה חילול הי' ~~הארץ-ישראל.~~

שמיר מאמין בהקביה ובקדושת ארץ-ישראל, ולכן היי דבר בלתי מובן כלל שדוקא הוא יסכים לדבר כעת אודות תוכניות שפירושם מסירת חלקים של ארץ-ישראל.

ביטחון של ארץ-ישראל הוא מהי אחד, ובאם יתנהגו בהתאם בכל התוקף הדרוש כפי שצריכים אז אין מה לדאוג בנוגע לביטחון ארץ-ישראל!

בינתיים מדברים רק אודות ענין של 5 שנים מכיון שמפחדים להגיד ברור שרוצים למסור חלקים מארץ-ישראל, אבל ~~שכונתם~~ ברורה שסוכ"ס ימסרו חלקים מארץ-ישראל. ~~שמיר בעצמו יודע את זה ויותר טוב ממני.~~

(צד הימני -)

ב"ה

3 דבר מלכות

3

השמחה של י"ג אלול / משיחה ש"פ חצא התשמ"ח

9 זמן הגאולה

9

המשיח של דורנו נתגלה בכל התוקף / פרשח השבוע והזמן באור הגאולה

13 ניצוצות של משיח

13

איך יכול לישב במנוחה בידעו שיש עמלק? / לקט קטעים בעניני גאולה

14 המעשה הוא הטיקר

14

לפרסם שעומדים בסיום וחוחם דמענינו ועבודתינו / הוראות למעשה בפועל

15 יילחום מלחמת ה' - וינצח

15

עדיף ממשלה של אוה"ע! / שיחוח בענין שלימות העם והארץ

מוקדש לזכות התמימים השלוחים
לישיבת "תומכי תמימים - מלך המשיח" פורט לורדייל, פלורידה
ולזכות קהילת "מרכז משיח - 770"
ולזכות רב הקהילה הרה"ח **מרדכי ומשפ' שי ענתי**

המדור "יילחום מלחמת ה' - וינצח" מוקדש
לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר **צבי הירש ע"ה סטראל** - נפטר ביום כ"ז אלול
ולע"נ זוגתו **טשרנא גיטל** בת ר' **יעקב ע"ה** - נפטרה ביום ה' טבת
יה"ד שתיכף ומיד יקויים העוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלמה
נרבת בנס - יבלחט"א - הרה"ח **שמואל סטראל** ומשפ' שיחיו

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 646-544-5386
סניף ארץ הקודש: רח' דב פרומר 24/5 קרית שמואל, מיקוד: 26501 • טל': 8715-770 (04)
דואר אלקטרוני: chinuch@015.net.il • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

לפרסם שעומדים בסיום וחותם דמעשינו ועבודתינו

מההוראות מהאמור לעיל בנוגע למעשה בפועל – "המעשה הוא העיקר":

(א) לפרסם בכל מקום ומקום שעומדים בסיום וחותם דמעשינו ועבודתינו ("כי תצא למלחמה על אויבך"), ובהתחלת התקופה דתשלום השכר, "מתן שכרן של צדיקים" ("כי תבוא אל הארץ גו' וירשתה וישבת בה"), ובהתאם לכך צריכה להיות העבודה גם בענינים השייכים לימות המשיח, החל מלימוד התורה בעניני משיח וגאולה וביהמ"ק, ועוד ועיקר – מתוך שמחה וטוב לבב,

כולל גם ע"י עריכת התוועדות של שמחה, ובמיוחד בשייכות לשמחת הנישואין ושבעת ימי המשתה (כולל גם חיזוק "מנהג ישראל" לערוך סעודת עניים), מעין ודוגמא והכנה לקיום היעוד "אז (לעתיד לבוא) ימלא שחוק פינ"ו"², אשר, בדורנו זה, שנשיא הדור, כ"ק מו"ח אדמו"ר, ששמו השני "יצחק", ע"ש הצחוק והשמחה, הוא נשיא השמיני ("אז" בגימטריא שמונה) להבעש"ט, נעשה הענין ד"ימלא שחוק פינ"ו" (לא בלשון עתיד, "אז", אלא) בלשון הווה.

(ב) לפרסם בכל מקום ומקום ע"ד השליחות המיוחדת דתומכי תמימים – שנמשכת ופועלת בכל קצוי תבל באופן ד"נרות האיר"³ – שנוסף לכך שכל בית יהודי צ"ל בית תורה תפלה וגמ"ח (כמדובר כמ"פ⁴), צ"ל כל בית מעין ודוגמת ישיבת תומכי תמימים, ע"י לימוד תורת החסידות (נוסף על לימוד התורה בכלל).

(ג) לפרסם בכל מקום ומקום ע"ד ההשתדלות בנתינת צרכי החג לכל הזקוקים שלושים יום לפני החג, כדי שיוכלו להתכונן ל"זמן שמחתנו" מתוך מנוחה שמחה וטוב לבב, ועוד לפני"ז – בנוגע לצרכי ראש השנה, כלשון הכתוב "אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו"⁵.

(משוחת ש"פ תצא, י"ד אלול ה'תנש"א - מוגה)

(1) אבות פ"א מ"ז – שלומדים בשבת זו ה'תנש"א. (2) תהלים קכו, ב. וראה ברכות לא, א. (3) ראה לקו"ש ח"ב ע' 484 ואילך. וש"נ. (4) ראה לקו"ש חכ"ו ע' 412 ואילך. ועוד. (5) נחמ"י ח, יו"ד. וראה לקו"ש ח"ד ע' 369 ואילך. וש"נ.

מוקדש לע"נ הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בה"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי מו"ל כתיי הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומוזזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים" ולע"נ זוגתו הרבנית חנה ח'י' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג יח"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

השמחה של י"ג אלול

בכל שנה ושנה ב"ג אלול חוזר ונשפע ענין השמחה דנישואי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ע"ד פעם הראשונה ואדרבה - באופן ד"מעלין בקודש" • מאז ההכרזה "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה" וה"שטורעם" להביא את המשיח - עברו כבר עשרות שנים ומשיח צדקנו עדיין לא בא... • יש לומר שהדבר שעדיין לא עשו בשביל להביא את המשיח הוא - עבודת השמחה הרצויה בשביל להביא את המשיח • קטעים משיחות ש"פ תצא י"ד אלול ה'תשמ"ח - מוגה*

ועאכו"כ ענין עיקרי ביותר בחיי הנשיא - ענין הנישואין.

והרי נישואין הו"ע של שמחה, עד לשלימות השמחה, כמודגש בברכת נישואין: "שמח תשמח רעים האהובים כשמחך יצריך בגן עדן מקדם".

ויש להוסיף, שבחתונת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (בי"ג אלול) התחיל כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע באמירת המשך המאמרים הידוע בשם "שמח תשמח"⁶, שבו נתבאר בארוכה ובפרטיות תוכן הענין דשמחה, דשמחת נישואין, וביאור גודל מעלת השמחה שפורצת כל הגדרים וכו'.

ו"הימים האלה נזכרים ונעשים"⁷ - שבכל שנה ושנה ב"ג אלול חוזר ונשפע ענין השמחה דנישואי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא

א. בשבת זו מודגש ענין השמחה! מצד כו"כ ענינים:

[.]. ביום ועש"ק י"ג אלול שנת תרנ"ז התקיימה חתונת² כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו³ - "הנשיא הוא הכל"⁴, שכל עניני נשיאות של הנשיא שייכים לכל הדור⁵,

(* הערת המו"ל: השיחה במלואה נדפסה בסה"ש תשמ"ח ח"ב ע' 629 ואילך. בסיום השיחה הבאנו צילום מיוחד מהגהת כ"ק אר"ש מה"מ על קטע מהשיחה. צילומים נוספים מעלה ההגה נדפסו ב"יחי המלך" גליונות תפב ע' 8, קטז ע' 18.

(1) נוסף על השמחה שבכל שבת - "וביום שמחתכם אלו השבתות" (ספרי בהעלותך יו"ד, יו"ד), אף שעיקר ענינו של שבת הוא תענוג, "קראת לשבת עונג" (ישעי' נח, יג). ונוסף על השמחה בכל חודש אלול מצד הגילוי דמלך בשה, כמשנת"ל בארוכה (קונטרס משיחות ש"פ שופטים [התוועדות תשמ"ח ח"ד ע' 229 ואילך]).

(2) להעיר משיעור חומש דיום ששי פ' תצא - "כי יקח איש אשה חדשה גו" (כד, ה), ענין הנישואין, וצ"ל ושימח את אשתו כל השנה.

(3) "שלשלת היחס ור"פ מתולדות בית רבנו" ב"היום יום" בתחילתו.

(4) פרש"י חוקת כא, כא.

(5) ויתירה מזה - "הנשיא הוא הכל", שהמציאות ד"הכל" - כל אנשי הדור וכל פרטי עניניהם כו', היא - מציאותו של ה"נשיא".

(6) נדפס בסה"מ תרנ"ז ע' קעג ואילך. - בהמשך זה נכללו כל המאמרים שנאמרו במשך שבעת ימי המשתה (מלבד ההתחלות והסיומים). ולהעיר שיש גם ה"דרוש חתונה" ד"ה והוא כחתן (שנאמר בחתונה זו - נדפס שם ע' קמח ואילך), אבל, אינו חלק מההמשך, אלא מאמר בפ"ע.

(7) אסתר ט, כח. וראה רמ"ז בס' תיקון שובבים. הובא ונת' בס' לב דוד (להחיד"א) פכ"ט.

דורנו ע"ד פעם הראשונה, ואדרבה – באופן "מעלין בקודש"⁸].

ב. והנה, ענין השמחה (המודגש ביותר בשבת זו) קשור ושייך להגאולה:

שמחה בתכלית השלימות – תהי' בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז יבטלו כל הענינים הבלתי-רצויים, ועד כמ"ש⁹ "ומחה ה' אלקים דמעה מעל כל פנים", ואדרבה, הענינים הבלתי-רצויים עצמם יהפכו לטוב¹⁰, שענין יתוסף בענין השמחה ביתר שאת וביתר עוז, בתכלית השלימות, "שמחת עולם על ראשם"¹¹.

ואולי י"ל שענין זה מרומז בתיבת "שמחה" – ששרש התיבה היא "שמח"¹², והרי, ג' אותיות אלו הם גם השרש דתיבת "משיח"¹³.

ובזה מרומז שההדגשה בענין השמחה דשנת תשמח ותשמח, היא – שלימות השמחה בביאת משיח.

ועד"ז בנוגע לשמחת נישואין (י"ג אלול) – שהרי, שמחת נישואין דכאו"א מישראל

(8) ברכות כח, א. ושי"ג.

(9) ישעי' כה, ח.

(10) כפס"ד הרמב"ם בסוף הלכות תעניות: "כל הצומות האלו עתידים ליבטל ליום המשיח, ולא עוד, אלא שהם עתידים להיות ימים טובים וימי ששון ושמחה".

(11) ישעי' לה, יו"ד, נא, יא.

(12) וההוספה דאות ה"א מורה על ההרחבה (בפרט לגבי אות יו"ד – כמבואר בכ"מ בביאור שם הוי"), ועד להמשכה בגילוי בעוה"ז ("בה"א נברא העולם הזה" מנחות כט, ב) - כי, ענינו של "משיח" הוא באופן של יו"ד (משיח אותיות שמח יו"ד), בנקודה, ונקודה בהיכלא (תומי, רעים האהובים), אות ה"א (דלא מתפרשין), וע"י "שמחה" פועלים הרחבה וגילוי.

(13) ובביאור השייכות שביניהם, יש לומר, שתכונת השמחה היא שפורצת כל הגדרים, וזהו גם ענינו של משיח, מזרעו של פרץ ("אלה תולדות פרץ גו' וישי הוליד את דוד" (רות בסופו), דוד מלכא משיחא), "עלה הפורץ לפניהם" (מיכה ב, ג), שמבטל כל הגדרים, מדידות והגבלות כו'. וראה לקמן ס"ה.

איך יכול לישב במנוחה בידעו שיש עמלק?

[. .] בנוגע להמדובר לעיל (ע' 3 ואילך) אודות השמחה לשם ביאת המשיח:

חיוב של שמחה לשם ביאת המשיח – היכן מצינו ב"שולחן-ערוך"?!... – ב"שולחן-ערוך" מבואר שעבודת ה' צ"ל בשמחה, וישנם גם דינים בנוגע להגבלת השמחה בג' השבועות וכיו"ב, אבל, לא מצינו בשום מקום חיוב של שמחה לשם ביאת המשיח.

ומה שבענין זה תלוי' ביאת המשיח, גאולת עם ישראל וגאולת השכינה – ממשיך לטעון: לא מצינו ב"שולחן-ערוך" חיוב לגאול את השכינה!... בנוגע לעצמו, מצינו ברמב"ם⁶ "הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותן ומיד הן נגאלין", אבל בנוגע לגאולת השכינה – אין זה תפקידו...

על כך אומרים לו, ש"כי תצא למלחמה על אויבך" הוא ציווי והוראה בתורה:

יהודי אינו יכול להסתפק בד' אמות של קדושה שבביתו ובסביבתו הקרובה, אלא צריך גם לצאת ממקומו, "תצא למלחמה על אויבך", לבטל מציאותו של האויב ומנגד לקדושה, ועד לכיבוש העולם כולו, שכן, כיצד יכול לישב במנוחה בד' אמותיו בידעו שבמקום מסויים בעולם יש "עמלק" שמנגד לאלקות!?

(משיחת ש"פ תצא, י"ד אלול ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

המלחמה הרוחנית בעמלק מזרזת ומביאה את הגאולה

[. .] וע"י שיהודי נלחם עכשיו בעמלק בעבודתו הרוחנית ומנצחו, ועובד את הקב"ה בלמוד התורה וקיום המצוות עם חיות וחמימות, עי"ז הוא מנצח את כל שאר הגוים, ונהי' "בהניח ה' אלקיך לך מכל אויבך מסביב" במלחמתו הרוחנית, וזה ממשיך ומוריד בפועל את ה"והי' בהניח ה' אלקיך לך מכל אויבך מסביב" כפשוטו למטה מעשרה טפחים, שאזי הוא יוכל להלחם בעמלק כפשוטו, עד לאופן ד"תמחה את זכר עמלק",

ואל לו לחשוב שהקב"ה בחר בקץ מסויים שבו תבוא הגאולה, ואין ביכולתו לפעול שיהי' "אחישה" – אלא עליו לדעת שהדבר תלוי בעבודתו, עי"ז שהוא נלחם עם ה"ראשית גוים עמלק" ועם "כל אויבך מסביב" כפי שענינים אלו הם ברוחניות בעבודת ה', זה יקדים, ימהר ויביא את הגאולה ע"י משיח צדקנו, שאזי ינצחו את כל הגוים ובני ישראל יצאו מגלות לגאולה.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ תצוה, פ' זכור ה'תשל"ב - בלתי מוגה)

ועד"ז י"ל בנוגע ל"דורשין בהלכות החג"¹⁸ מ"ד באלול¹⁹ (גם) בנוגע לענין השמחה ד"זמן שמחתנו"²⁰ – שהלשון "דרישה" ("דורשין") קשור עם (דרישת) הגאולה²⁰, כדאיתא בגמרא²¹ "ציון היא דורש אין לה"²²,

(14) ע"פ רמ"ל לג, יו"ד-יא.

(15) ואולי י"ל שג"ז בפי' "שמח תשמח רעים האהובים כשמחך יצריך בגן עדן מקדם" - ד"כשמחך" (בכ"ף הדמיון) הוא למעלותא, היינו, באופן נעלה יותר מאשר "שמחך יצריך בגן עדן מקדם", כי, השלימות ע"י בני"ב ובפרט - דלעת"ל, היא באופן נעלה יותר מהשלימות שבאתעדלע' לחוד אצל אדה"ר לפני החטא.

(16) שמ"ד ספ"ט.

(17) ובפרט שהנישואין היו ביום הששי ערב ש"ק** - כנגד אלף הששי (ראה רמב"ן בראשית ב, ג), שהוא ערב והכנה ליום השבת (ובפרט לאחר צות היום שמתחיל להאיר הגילוי דיום השבת (ראה שעה"כ ענין טבילת ע"ש. ועוד), ועד "יום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים", ועד שבמנחת ערב שבת אומרים המזמור "הודו לה' גו' יודו לה' חסדו גו", ארבעה שחייבים להודות - ד"ל, שכולל גם שבת והודו' על היציאה מהגלות כו'.

(18) ראה פסחים ו, א. ושי"ג. טוש"ע או"ח סתכ"ט ס"א, ובשו"ע אדה"ז שם: מ"ד באלול ואילך ידרשו הלכות החג.

(19) דכיון שחודש אלול לעולם חסר, הרי שלושים יום לפני ט"ו תשרי מתחילין בי"ד באלול.

(20) ש"ל שכל עניני דרישה שייכים זל"ז - ע"ד שכל עניני גאולה שייכים זל"ז, "שם גאולה עלה" (פרשי' מגילה יז, ב).

(21) ר"ה לא, א. ושי"ג.

(22) ירמ"ל, יז.

(* כנ"ל ס"א בהשיחה [ההוונדויות תשמ"ח ח"ד ע' 263].
(**) ראה טו"ע אה"ע סס"ד ס"ג: פשט המנהג לישא נשים בערב שבת. ולהעיר, שמכה נישואין אצל נשיאי חב"ד היו ביום הששי (סה"ש תשי"ג ע' 153).

המדורים "דבר מלכות" ו"זמן הגאולה" מוקדשים לעילוי נשמת ר' אורי אהרן יואל ב"ר יוסף ארי' לייב ז"ל ופאולין רות ב"ר יצחק ע"ה ולעילוי נשמת ר' יוסף ארי' לייב ב"ר משה באר זוג' מרת חשא ב"ר נטע אורי ע"ה ולעילוי נשמת ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה שנאל יח"ד שתיכף ומיד ממש יקויים העידו "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות כל משפחותיהם שיחיו – לשפע ברמות עד בלי די ולזכות החתן מיכאל נחמיה בן חוה אסתר והכלה מרת רחל יפה בת מינדל שיחיו ולזכות מרת חי' רחל בת שפרדינצא שנאל שתחי' ולזכות אורי אהרן יואל בן מינדל זוג' בתיה רות בת שדה שיחיו וילדיהם: שטערנא שרה ושמואל שיחיו ולזכות שושנה חסיה בת מינדל לאיווג הגון, ולזכות דוד יעקב בן מינדל לרפ"ש בגו"ר ולזיווג הגון ולזכות יוסף יצחק בן רייזל פרומה לברכה והצלחה בגו"ר ולזכות צבי בן חי' רחל לרפ"ש וקרובה

"מזל טוב" בכפליים

לידידינו היקר, חסיד ומקושר לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, זוכה לקיים את ההוראה "לחיות עם משיח" כפשוטו ולהחיות אחרים, מסור ונתון בכל מאודו ל"מלחמת בית דוד" ולשליחות היהודה שנתרה - קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש, מתומכינו הנכבדים

הרב אפרים יונה שיי זיסק

לרגל הולדת הנכדים התאומים, חיילי "צבאות השם"

שטערנא שרה ושמואל שיחיו

לבנו ר' אורי אהרן יואל זוג' בת' רות שיחיו זיסק

יח"ד שזיכו לגדלם לתורה לחופה ולמעשים טובים מתוך הרחבה בגשמיות

וברוחניות, ולהיות "חיילים" אמיתיים ונאמנים בצבא כ"ק אד"ש מה"מ, וירו מהם הוריהם וזקניהם רוב נחת יהודי חסידי אמיתי, ויזכו תיכף ומיד - בתוך כלל ישראל

- לקבל פני כ"ק אדמו"ר שליט"א משיח צדקנו בפועל ממש, "נאו!"

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ומיד ממש,

ובהדגשה - שאין זה דחיקת הקץ כלל, כי אם, מפני שכבר הגיע זמנה של הגאולה, כאמרו כמ"פ שכבר נסתיימה כל העבודה, ולא נותר אלא "לצחצח הכפתורים"²⁸, ולהמתין לביאת המשיח.

ובפרטיות יותר:

במשך הדורות שלפנ"ז, כו"כ דורות, נעשו פעולות מיוחדות כדי להביא את משיח צדקנו, כולל ובמיוחד - גילוי תורת החסידות ע"י הבעש"ט²⁹, כמ"ש באגה"ק דהבעש"ט³⁰ המענה דמלך המשיח על שאלתו של הבעש"ט "אימתי אתי מר" - "כשיפוצו מעינותיך חוצה".

ובפרט לאחר גילוי תורת חסידות חב"ד ע"י רבינו הזקן²⁹, באופן של הבנה והשגה בחב"ד שבנפש, "יתפרנסו"³¹, היינו, לא רק באופן של טיפה בלבד,

ולהעיר, אשר, להיותה "טיפה" ד"מעייני", הרי מטהרת בכל שהוא³²,

אלא באופן של הרחבה והתפשטות והפצה (שמי המעיין נעשו בריבוי גדול כל כך עד שנעשה נהר ורחובות הנהר), וכהמשל

מכלל דבעיא דרישה, "ובנדו"ד, שה"דורשין" בענין השמחה הוא (לא רק בנוגע לשמחה סתם, אלא) בנוגע לשמחת הגאולה, כולל ובמיוחד - שמבקשים ודורשים ותובעים שתהי' כבר שלימות השמחה בגאולה (האמיתית ו)השלימה²³.

ג. ובהמשך לזה באה הצעה ובקשה מיוחדת - (להוסיף ענין ה)שמחה כדי להביא את משיח צדקנו והגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש.

ובהקדמה:

במשך כל הדורות דזמן הגלות ציפו בני"ו והתפללו בכל יום ויום לביאת המשיח, ועאכו"כ צדיקי ונשיאי ישראל שאצלם היתה התשוקה והגעגועים כו' לביאת המשיח בתוקף הכי גדול, וכמה מהם מסרו נפשם לדחוק הקץ²⁴ (למרות האזהרה שלא לדחוק את הקץ²⁵), כידוע בדברי ימי ישראל;

אבל אעפ"כ, אין זה מגיע לה"שטורעם" ע"ד ביאת המשיח שהתחיל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בהכרזתו הידועה ב"קול קורא" שנדפס בשעתו (לפני יותר מארבעים שנה) ב"הקריאה והקדושה"²⁶ - "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה"²⁷ - לאלתר דייקא, תיכף

23) ומודגש ביותר ב"ד אלול שחל בשבת - משבעה דנחמתא (נחמה על הגלות ע"י נבואת הגאולה), ולא עוד, אלא, שבשבת זו מפטירים שתי הפטרות (גם ההפטרות דפ' ראה, "עני' סוערה", מכיון שש"פ ראה חל בר"ח, שאז מפטירים "השמים כסא"), נחמה כפולה, ובמילא, שמחה כפולה.

24) כמו, ר' יוסף דילורינינו. ועוד. וי"א החוזה דלובלין. 25) ראה כתובות קיא, רע"א ובפרש"י. - ולהעיר שהצורך באזהרה זו מדגיש גודל תשוקתם של ישראל להגאולה, עד כדי כך, שצריך להזהירם שלא ידחיקו את הקץ.

26) סיון-תמוז תש"א. אלול תש"ב (נדפסו באג"ק שלו ח"ה א'תמוז. א'תנה. א'תפ. ח"ו א'תסתו).

27) להעיר, שעיקר ההכרזה היתה על הגאולה, ובכמה מקומות ב"קול קורא" נזכר רק "לאלתר לגאולה", וה"לאלתר לתשובה" הוא הכנה להגאולה. ובלשון

הרמב"ם (הל' תשובה פ"ז ה"ה): הבטיחה תורה ססוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותן ומיד הן נגאלין.

28) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.

29) שיום הולדתו - ביום הרביעי (שבו נתלו המאורות) ח"י אלול, שמתברך משבת זו.

30) נדפסה בכש"ט בתחלתו. ובכ"מ.

31) תקו"ז ת"ו בסופו. וראה לקו"ש חכ"ד ע' 136 הערה 35. ושי"נ.

32) רמב"ם הל' מקוואות פ"ט ה"ח. ומה שצ"ל מים שכל גופו עולה בהם (שם רפ"ד) - הרי, גם טיפה אחת היא כמות מסויימת, ומורכבת מריבוי עצום של חלקים קטנים כו', ולכן, במחשבה עיונית אפשר לצייר שתמשך ותתפשט באופן שיכסה כל גופו (ויש אומרים, שבעקבות התפתחות התעשי' בשנים האחרונות, יתכן שיהי' זה אפשרי גם בפועל, לא רק במחשבה עיונית).

הידוע³³ דשחיקת האבן היקרה שבכתר המלך לחלקים קטנים ביותר עד שיוכלו לערבה במים ולשפוך לתוך פיו של בן המלך כדי להציל את חייו.

ומדור לדור הולך וניתוסף בהפצת המעיינות חוצה ע"י רבותינו נשיאינו, ועד לדורנו זה, אשר, ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו התחיל הענין דהפצת המעיינות חוצה באופן שבאין ערוך לגמרי³⁴ - להפיץ המעיינות עצמם בכל מקום ומקום, בכל קצוי תבל, עד לחוצה שאין חוצה מחוץ הימנו, כולל ובמיוחד ע"י תרגום והעתקת³⁵ עניני החסידות (גם הענינים העמוקים כו') בלשונות דאומות העולם, לא רק בלשון אידיש, השפה המדוברת (שבה נאמרו דברי החסידות ע"י הבעש"ט וכו' עד לנשיא דורנו³⁶), אלא גם בשבעים לשון דאוה"ע³⁷.

(33) "התמים" ח"ב ע' מט. אג"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"ג ע' שכו ואילך. ועוד.

(34) ולהעיר, ששלב מיוחד בהפצת המעיינות חוצה ה' בעת שמחת הנישואין שלו - התייסדות ישיבת תומכי תמימים ביום א' ט"ו אלול (במוצאי ש"ק זה) בעת "סעודת החופה" שלו (סה"ש תש"א ע' 104), שאז אמר כ"ק אדנ"ע: "בהתחלה זו בישיבה... הנני מדליק את המאורות שמורנו הבעש"ט והרביים הנחילוננו, למען תקיים ההבטחה של יפוצו מעיינותיך חוצה, להחיש את ביאת המשיח" (סה"ש תש"ב ע' 133).

(35) "העתקה" - גם מלשון העתקה והבדלה, היינו, שנעקק ממקומו ויורד למטה, וכ"ה בדר"ד, שהתרגום בלשונות של אוה"ע הו"ע של ירידה גדולה כו' (ראה מסכת סופרים פ"א ה"ז), ואעפ"כ, צוה כ"ק מו"ח אדמו"ר לתרגם ולהעתיק בלשונות דאוה"ע - כדי שיתוסף בהפצת המעיינות חוצה, ועי"ז - ביאת מלכא משיחא.

(36) ראה אגה"ק סכ"ה (קמא, א). וראה קונטרס משיחות ש"פ וישב שנה זו ס"ה.

(37) ועד כדי כך, שעי"ז יכולים גם אוה"ע להבין בשכלם ענינים בתורת החסידות (לפי ערכם עכ"פ, שהרי, בודאי אין ביכלתם לבוא לדרגת ההבנה והשגה באופן יחיד נפלא כו' כמו ב"י), כפי שרואים במוחש בדרנו זה. ולהעיר, שעוד בהיותו במדינה היא הורה פעם כ"ק מו"ח אדמו"ר לבאר ענינים בתורת החסידות לפרופסור אינו-יהודי ששאל והתעניין בענינים עמוקים כו'.

ד. אמנם, במשך כל הדורות (גם בהתחלת זמנו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו) היתה עיקר ההדגשה על הפעולה דהפצת המעיינות חוצה, ולא (כל כך) על הבאת המשיח - אף שבכללות ה' ידוע שהפצת המעיינות חוצה פועלת ביאת המשיח, ומזמן לזמן (ובפרט בהתוועדויות די"ט כסלו, וכיו"ב) היו מזכירים ומדברים על ענין זה.

משא"כ כשהגיע הזמן שבו יצא כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בהכרזה "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה" - ומוסיף והולך ועד עצם היום הזה, ע"פ ציווי והוראת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר, מה להלן עומד ומשמש אף כאן כו'³⁸ - ההדגשה על הבאת הגאולה, ועד שכל פעולה ד"מעשינו ועבודתינו"³⁹ (כולל בנוגע להפצת המעיינות חוצה) חדורה בכוונה - להביא את משיח צדקנו, מתוך ידיעה שזהו תפקידו המיוחד של דורנו זה - להביא את הגאולה.

אמנם, מאז ההכרזה "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", וה"שטורעם" להביא את המשיח - עברו כבר עשרות שנים, ומשיח צדקנו עדיין לא בא...

ואין הסבר על זה:

אמחז"ל "כלו כל הקיצין"⁴⁰, והכריז נשיא דורנו בקול קורא לאלתר לגאולה, ומה ש"אין הדבר תלוי אלא בתשובה"⁴⁰ - הרי בודאי שכבר עשו תשובה, שכן, ע"י הרהור תשובה אחד נעשה צדיק גמור⁴¹, ואין לך אדם מישראל שלא הרחר כו"כ הרהורי תשובה.

ועאכ"כ בעמדנו לאחרי ר"ח אלול שבו התחילו לברך איש את רעהו בברכת השנה⁴²,

(38) סוטה יג, ב.

(39) תניא רפ"ז.

(40) סנהדרין צז, ב.

(41) קידושין מט, ב (ע"פ גירסת האור זרוע סק"ב).

(42) ראה מטה אפרים אר"ח סתקפ"א ס"ט. וראה קונטרס משיחות ש"פ ראה ס"ב.

ובפרט שבנוגע לענין הגאולה נתבטלו כבר מזמן כל המנגדים, המניעות והעייכובים, שהרי, "כלו כל הקיצין". וכדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו⁵ שכבר סיימו כל עניני העבודה, אפילו צחצוח הכפתורים, ועומדים מוכנים ("עמדו הכן כולכם") לקבל פני משיח צדקנו. (משיחת ג' אלול ה'תשמ"ט - בלתי מוגה)

(5) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.

תקופה זו נסתיימה כבר

[.] ובהדגשה יתירה בנישואי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שבהמשך לזה וביחד עם זה היתה התייסדות ישיבת תומכי תמימים - כ"י:

תלמידי הישיבה נקראים "תמימים" ע"ש שלומדים "תורת ה' תורה הנגלית ותורת החסידות תמימה"¹, ולא עוד אלא שהלימוד דפנימיות התורה הוא בהבנה והשגה "כלימוד הסוגיות בנגלה דתורה"², ששכל האדם מתייחד עם השכל דפנימיות התורה, ב"יחוד נפלא שאין יחוד כמוהו ולא כערכו נמצא כלל בגשמיות"³ (כולל גם ש"והיו לברוך אחד" שבנישואין), מעין ודוגמת והכנה להמעמד ומצב דימות המשיח ש"יהיו כל ישראל חכמים גדולים ויודעים דברים הסתומים וישיגו דעת בוראם כו"⁴.

וגם (ולכן) נקראים "חיילי בית דוד" שמנצחים את המעמד ומצב ד"חרפו"⁵ עקבות משיחך", ופועלים התגלות וביאת משיח בן דוד באופן ד"ברוך ה' לעולם אמן ואמן"⁶, כלשון הכתוב בסיום וחותרם מזמור פ"ט בתהלים.

ולהעיר שתקופה זו (שמתוארת בסיום מזמור זה) נסתיימה כבר לאחרי מעשינו ועבודתינו במשך ארבעים שנה מהסתלקותו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שניתוסף בהפצת המעיינות חוצה באופן ש"נתן⁷ ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע"⁸, ועתה עומדים בתקופה השייכת למזמור צדי"ק, שסיומו וחותרם בפסוק "ויהי נועם ה' אלקינו עלינו גו' ומעשה ידינו כוננהו", ש"תשרה שכינה במעשה ידיכם"⁹, שזהו תשלום השכר על כללות מעשינו ועבודתינו.

(משיחת ש"פ תצא, י"ד אלול ה'תנש"א - מוגה)

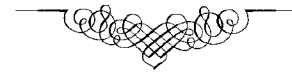
(1) שיחת שמח"ת תרנ"ט - "התמים" ח"א ע' כה.
 (2) שיחת ט"ז אלול תרנ"ז - "התמים" שם ע' כג.
 (3) תניא פ"ה.
 (4) רמב"ם בסיום וחותרם ספרו "משנה תורה".
 (5) ויש לומר, שתיבת "חרפו" רומזת על רפ"ח ניצוצים דתהו, שתכליתם ומטרתם (ע"י עבודת הבריורים) ההתגלות ד"רוחו של מלך המשיח" ש"מרחפת על פני המים" [..], ובפרט ע"י ההוספה בלימוד פנימיות התורה (ותורתו של משיח) באופן של

(1) חריפות "חרפו" למעליותא.
 (2) כדברי כ"ק אדנ"ע בשיחתו הידועה בשמח"ת תרס"א (נדפסה בלקו"ד ח"ד תשפ"ז, ב ואילך. ועוד).
 (3) תבוא כט, ג.
 (4) ולהעיר מהשייכות לחודש אלול דשנה זו - חשבון-צדק דשנת "נפלאות אראנו" ("עינים לראות"), והכנה לשנת "נפלאות בינה" ("אזנים לשמוע", כידוע שרא"י ושמיעה הם חכמה ובינה).
 (5) פרש"י עה"פ.

הגומל ע"פ הלכה¹¹ –

והמשיך תנועה וענין השמחה גם לדורו אחריו, דורנו זה – אנשים נשים וטף, החל מכל אלה הנמצאים כאן, הן בעזרת נשים והן (ועאכו"כ) בעזרת אנשים, וכן הילדים הקטנים הנמצאים כאן, והם לוקחים עמם ביחד כל האנשים והנשים והטף שבכל העולם כולו – שהוא דור הגאולה, שבו יקויים היעוד ד"יוסיף אדני-שנית ידו וגו".
(משיחת יום ג' פ' כי-תצא, יו"ד אלול ה'תנש"א – בלתי מוגה)

גם עיר הבירה של בעל הגאולה. (11) ראה סדר ברכת הנהנין לאדה"ז פ"ג ה"ה.

כי תצא לקבל פני משיח צדקנו

. . אף שהגאולה קשורה עם הענין ד"זכו" כו', הרי, בימינו אלו, לאחר ש"כלו כל הקיצין"², אין צורך בהענין ד"זכו" בשביל הגאולה עצמה כי אם, בשביל ההוספה בעילוי אחר עילוי עד אין-סוף, דכיון שהתורה אין לה שיעור והגבלה, הרי, גם לאחר שנמצאים כבר במעמד ומצד ד"זכו" יכולים וצריכים להוסיף כמה פעמים ככה, עד אין-סוף; ועד"ז בנוגע לענין הגאולה – שכל זמן שישנו איזה ענין של הגבלה מדבר שחוץ הימנו, ואפילו הגבלה של "כלי" שבוטל להדבר שנמצא בתוכו, אין זה עדיין תכלית השלימות דגאולה, ובמילא, ה"ז באופן של הוספה בעילוי אחר עילוי עד אין-סוף.

ויה"ר שע"י הדיבור בענינים אלו יתוסף בקבלת החלטות טובות בנוגע לכל עניני העבודה האמורים לעיל, ועאכו"כ בנוגע לענין הגאולה, שמהדיבור בענין הגאולה, "אחכה לו בכל יום שיבוא", יוצאים תיכף ומיד לקבל פני משיח צדקנו.

ועוד ועיקר, שהיציאה לקבלת פני משיח צדקנו נעשית ע"פ הוראת פרשת השבוע והיום – "כי תצא כו' על אויבך".

גם במעמד ומצב שיש מנגדים ("אויבך"), אין לו ליהודי לחשוב (ועאכו"כ להתפעל) מהמנגדים, כיון שמציאותו היא "על אויבך", למעלה מ"אויבך" (כפי שנזכר גם בהתוועדות דיום הש"ק³).

כל בנ"י, אנשים נשים וטף, הם "בנים" לאבינו שבשמים, בנים הסמוכים על שולחן אביהם (כמובן ממ"ש בנוסח דברכת המזון), ומצינו בהלכה בנוגע לכמה ענינים שמציאותם של הסמוכים על השולחן "נבלעת" במציאותו של בעה"ב, אבינו שבשמים, ולא עוד, אלא, שכאו"א מהם הוא כמו בנו יחידו של מלך מלכי המלכים הקב"ה, ולכן, אין לו עסק ושייכות עם ענינים אחרים מלבד אביו שבשמים, ועאכו"כ שאין לו שייכות כלל עם "אויבך".

(1) סנהדרין צח, א. (668).

(2) שם צז, א. ראה יד, א.

(3) שיחת ש"פ שופטים ס"ד (סה"ש תשמ"ט ח"ב ע')

כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה, בנוגע לשנת תשמ"ט, שסימנה "תשמט ידך"⁴³, שהקב"ה משמט כל החובות דבני" (אפילו אם נשארו חובות ח"ו), ואינו מזכיר מאומה אודותם, הרי בודאי שענין התשובה כבר ישנו.

תהלים דוד מלכא משיחא – אמרו כבר בשופי הכי גדול; התוועדויות – ערכו לרוב; בהפצת המעיינות – עוסקים כבר מהבעש"ט, יותר מממשך שבעה דורות, וכבר פעלו בריבוי גדול ועצום. ואפילו את"ל שיכולים לפעול עוד יותר – הרי לעשות "כמצות רצונך"⁴⁴, רצונו של הקב"ה בשלימות, ה"ז אפשרי רק שם (בביהמ"ק, לעת"ל)! ומה גם ש"איני מבקש כו' אלא לפי כחן"⁴⁵. ואדרבה: מצד רצונו של הקב"ה בשלימות העבודה – ה"ז טעם נוסף לזרז ביאת משיח צדקנו והגאולה השלימה, שאז, תהי' עבודתם של ישראל "כמצות רצונך", בתכלית השלימות!...

וא"כ, נשאלת השאלה: מה עוד לעשות שלא עשו עדיין!?

ה. ויש לומר, שהדבר שעדיין לא עשו בשביל להביא את המשיח הוא – **עבודת השמחה הרצויה בשביל להביא את המשיח:**

נוסף לכך ששמחה פורצת כל הגדרים, גם גדרי הגלות, יש בשמחה סגולה מיוחדת להביא את הגאולה - כמבואר בהמשך שמח תשמח הנ"ל⁴⁶ ש"שמחת לבו"⁴⁷ שהיתה בבנין ביהמ"ק הא' והב' לא היתה שמחה שלימה, ועיקר השמחה תהי' בביהמ"ק העתיד בגאולה העתידה, ש"אז תהי' השמחה בבחי' א"ס עצמותו ומהותו בבחי' שמחה עצמית ממש", וממשיך לבאר⁴⁸, ששמחה העצמית זו

(43) ל' הכ' – ראה טו, ג. וראה קונטרס הנ"ל הערה 103.

(44) ראה תו"ח ר"פ ויחי. המשך וככה תרל"ז פ"ז ואילך. ועוד.

(45) תנחומא נשא יא. במדב"ר פ"ב, ג.

(46) סה"מ תרנ"ז ע' רלג. ע' רנב.

(47) שה"ש ג, יא. משנה סוף תענית.

מעוררים ע"י שמחה של מצוה, שהשמחה של המצוה מגעת למעלה יותר מהמצוה עצמה, ועל ידה זוקא מעוררים השמחה העצמית דלעתיד לבוא.

ואף שבודאי היתה שמחה של מצוה בכל הדורות שלפנ"ז, שהרי שמחה של מצוה הו"ע עיקרי בעבודה, כמ"ש "עבדו את ה' אלקיך בשמחה"⁴⁹, "עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב"⁵⁰, ובפרט בבנין ביהמ"ק הנ"ל – מ"מ, בשמחה של מצוה עיקר ההדגשה היא על (אופן) העבודה, שהעבודה צריכה להיות בשמחה, ואילו המדובר כאן אודות השמחה להביא את המשיח הוא – על השמחה כשלעצמה, שמחה בטהרה, עבודה של שמחה לשם מטרה ותכלית דביאת המשיח.

[מובן וגם פשוט, שאצל יהודי גם שמחה כשלעצמה קשורה עם עבודת ה', עניני התומ"צ, "פיקודי ה' ישרים משמחי לב"⁵¹, אבל, יש להדגיש את השמחה עצמה, היינו, לא (רק) הענינים המביאים את השמחה, אלא השמחה עצמה – והשמחה תביא את המשיח].

ומכיון שכן, הרי, הדרך להביא את המשיח היא – לכאורה, ולא רק לכאורה, אלא כ"ה מסקנת הענין⁵² – ע"י הוספה בשמחה, שמחה בטהרה, שמחה שתומ"י תביא את משיח צדקנו.

(48) ע' רנב ואילך.

(49) תהלים ק, ב. וראה זח"ג נו, א. ספר העיקרים מ"ג פל"ג (הובאו ונתבארו באוה"ת לתהלים (יהל אור) עה"פ). ובכ"מ.

(50) תבוא כת, מז. וראה רמב"ם הל' לולב בסופן. שער המצות האר"ז"ל בהקדמתו. של"ה ס"פ תבוא (שפו, א). תניא פכ"ו. לקו"ת תזריע כ, ג. סידור (עם דא"ח) רפא, ד. המשך תער"ב ח"ג ע' א"דסא ואילך. ועוד.

(51) תהלים יט, ט. וראה טור ורמ"א ושו"ע אדה"ז אור"ח ס"צג ס"ג. טושו"ע שם ר"ס תקנד (מתענית ל, סע"א).

(52) להעיר מהידוע (ראה ש"ח כרך ט' כללי הפוסקים סט"ז אות ח'. ושי"ג) שלפעמים משתמים בלשון

להביא את המשיח ע"י השמחה, שמחה בטהרתה.

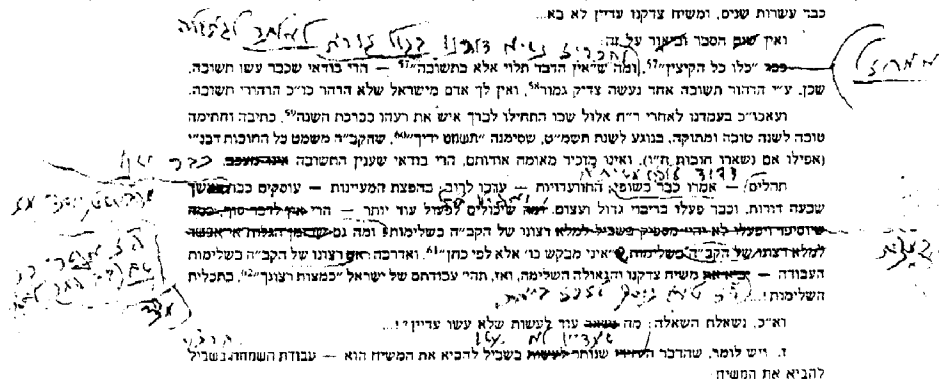
ובנוגע להקושי לפעול רגש של שמחה בטהרתה בחשכת הגלות - הרי, מכיון שמוכרחים להביא את משיח צדקנו, עכצ"ל, שבסוף זמן הגלות ממש - נותנים כחות מיוחדים⁵⁴ שיוכל להיות ענין השמחה בטהרתה, והביאור - ששמחה זו נעשית ע"י התבוננות שתיכף ומיד ממש בא משיח צדקנו⁵⁵, שאז תהי' בכל העולם שלימות השמחה, שלכן, ישנו כבר רגש של שמחה בטהרתה (מעין ודוגמת שמחת הגאולה).

והעיקר - שבמקום אריכות הדיבור והשקו"ט כו', יתחילו במעשה בפועל: לצאת בקריאה והכרזה ע"ד הוספה מיוחדת בשמחה כדי להביא את המשיח, ובודאי שע"ז יביאו את המשיח בפועל ממש, ובזריזות הכי גדולה, "לא עיכבן כהרף עין"⁵⁶,

ואדרבה - ינסו ויווכחו!!

54 נוסף לכך שמונצלים "הוצפא יסגיי" שבעקבות משיחא (ראה סוטה בסופה) לקדושה.
55 להעיר גם שהתחלת ה"קול קורא" הרביעי דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (אלול תש"ב) הוא: שישו ושמחו בשמחת גאולה!
56 מכילתא ופרש"י בא יב, מא.

לחביבותא דמילתא הבאנו צילום מיוחד מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע משיחה זו אשר נחשף בעבר בקונטרס זה (הקטע נדפס לעיל בסעיף ד')

המשיח של דורנו נתגלה בכל התוקף

שמו של נשיא דורנו הוא כפול - ב' שמות. וכבר בשמו הראשון נרמז ענין נעלה יותר מאשר כפל - "יוסף", מלשון הוספה, שבזה נכללת הוספה בלי הגבלות.

[.] וביאור תוכן שמו השני של נשיא דורנו - "יצחק":

יצחק - הוא על שם הצחוק והשמחה, ועד לשלימות השמחה, כמ"ש¹ "אז ימלא שחוק פיננו".

וכאשר טוענים, היתכן, הרי אמרו חז"ל² "אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעולם הזה, שנאמר אז (לעתיד לבוא) ימלא שחוק פיננו"? - הרי נשיא דורנו, דור השמיני, הוא הוא "אז" (שמספרו שמונה), כפי שהכריז בעצמו ש"לאלתר לגאולה", ואמר וחזר וציוה לפרסם ש"הנה זה בא"³, היינו, לא רק "הנה זה עומד אחר כתלנו"⁴, ואפשר לראותו ע"י סדק בהכותל, אלא "הנה זה בא", עד ש"מראה באצבעו ואומר זה"⁵, ולא נשאר אלא להוסיף בהענין של "עמדו הכן"⁶, שכן גם הכפתורים מצוחצחים כבר⁷, ובמילא ישנם תיכף ומיד (נוסף על כל הענינים של "יוסף", גם) כל הענינים של "יצחק", שזהו"ע הצחוק והשמחה, באופן ד"ימלא שחוק פיננו".

ומה ש"אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעוה"ז" - במה דברים אמורים, כאשר המדובר אודות רגע קודם גילוי משיח צדקנו; אבל בנדו"ד, הרי מכיון שנשיא דורנו הי' המשיח של דורנו, והוא נתגלה בכל התוקף - הרי לא רק שניתנה רשות, אלא יתירה מזה, שיש חיוב להתנהג באופן ש"ימלא שחוק פיננו ולשונונו רינה".

ועפ"ז מובנת גם הסיבה לכך שנשיא דורנו תבע מחסידים בדורו שיעמדו בתנועה של שמחה, ושמחה גדולה בלי הגבלות,

- אע"פ שהוא בעצמו עבר ענין של מאסר, ובזה גופא, מאסר שהי' קשור עם שלילת החיים (רח"ל), כידוע⁸ הפס"ד שהי' לראשונה, וגם לאח"ז הוחלף הפס"ד לענין הגלות ש"שקול כמעט כצער מיתה"⁹ (ולפעמים הרי זה קשה יותר מהעדר החיים), כולל גם הקשיים כו' אפילו אחרי שכבר היתה הגאולה, ואפילו לאחר הגאולה כפי שהיתה ביום הש"ק שלאח"ז, בהגיעו לפטרבורג¹⁰, שאז היתה ההזדמנות הראשונה שהי' יכול לברך ברכת

1) ראה אג"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"ד ריש ע' רעט.
2) ראה סה"ש תרפ"ט ע' 42, ובהנסמן שם בהערה 51.
3) ראה תורת מנחם - התנועות והעדות ח"ג ע' 185. וש"נ.
4) חינוך מצוה תי.
5) שהי' אז עיר הבירה של כל המדינה, ובמילא
6) תהלים ככו, ב.
7) ברכות לא, א.
8) שה"ש, ב, ח.
9) שם, ט.
10) ראה תענית בסופה. שמו"ר ספכ"ג. פרש"י בשלח טו, ב.